

הם הולכים לשל"ת - ואינם יודעים שצה"ל מתנער מן האחריות להם

הדפוקים

של הנח"ל

לערוך לבתה מיטת-גרן. האחות טענה כי לא ידעה כלל שגורית היתה חולה. אם כי אותה אחות היתה זו שהורתה לשלוח לחדרה של גורית ארוחת מדי יום ביומו משך שבוע שלם. משום שידעה כי היא חולה. גורית לא נבדקה על-ידי רופא. וכאשר ירד חומה כעבור שבוע, נשלחה חזרה לעבודה בבית-הילדים.

כולם מתנערים מאחריות

רופא קופת-החולים הורה לאשפז אותה מייד בבית החולים על-שם שיבא בתל-השומר. שם נקבע כי גורית סובלת מדלקת-כליות וכי היא נמצאת ב"שלב מתקדם של אי-ספיקה כליתית. חודש אחר-כך נותחה גורית בפעם הראשונה. ובוצע בה דלק בין העורק הרדיואלי שב- שורש כף-היד השמאלית לבין וריד סמוך. מאוחר יותר הוחלט לערוך בה ניתוח של השתלת کلیה. וזה אומנם נערכ. כעבור 26 ימים בבית-החולים שוחררה גורית לביתה. אולם מאז היא נמצאת בטיפול ובפיקוח מתמידים. ידידיה של גורית וכל מי שהכיר אותה קודם-לכן מודים כי אין זו עוד אותה הצעירה.

הגיוס המשוער שלה לצה"ל, והוסבר לה כי הטופס הזה דיו להבטיח כי לגבי צה"ל היא כבר חברת גרעין.

עוד לפני שגורית קיבלה את דחיית-השירות שלה. היא קיבלה צו מלישכת הר גיוס הקובע כי עליה לחתום על שני חודשי שירות נוספים. בגלל העובדה שחתמה על טופס הצטרפות לנח"ל. כאשר הלכה גורית לערוך את הבדיקות הרפואיות שלה בלישכת הגיוס — בדיקות שקבעו כי היא בריאה וניתן לה פרוטיל 64 — חתמה על החודשים הנוספים.

גורית היתה צריכה להתגייס ב-30 ביולי 1976. צה"ל דחה את גיוסה ל-23 באוגוסט אותה שנה. כמה ימים לפני גיוסה קיבלה דחייה נוספת לחודש מארס 1977. את פרק-הזמן מסיום לימודיה בבית-הספר הר-תיכון ביולי 1976. ועד למועד גיוסה ל-צה"ל. בילתה גורית בשל"ת מוקדם. כפי שקרא הדבר בפי הנח"לאים. יחד עם כל חברי הגרעין שלה הצטרפה בחודש או-גוסט 1976 לקיבוץ הלב. הקיבוץ המיועד לקליטת הגרעין שלהם. הם עברו בו כי חברי-משק לכל דבר.

גורית הוצבה על-ידי הקיבוץ לעבוד ב"בית-הילדים. כאשר המיסגרת של השל"ת והקיבוץ קובעים כי מותר לה לנסוע הביתה אחת לשלושה שבועות לסוף-שבוע ארוך: ששי, שבת וראשון. בתקופת שהותה ב"לחל חלתה גורית שלוש פעמים באנגינה, ולפי טענתה קיבלה כדורים מהאחות. רק פעם אחת ביקר אצלה רופא. כשחלתה ב"פעם השלישית הגיע הדבר לידיעת אמה של גורית. וזו התחננה בפני אחות המשק

אחד מבנייני המישרדים המפור-ארים ביותר בארץ שוכן בצומת ה"רחובות החשמונאים וקרליבך בתל-אביב. בבניין זה נמצאים מישרדי בנק אוצר ה"חייל, מישרדיו של המולטימיליונר הישר-ראלי הצעיר ארנון מילצ'ין וגם מישרדו של משה ("מישקה") נהוראי.

מישקה נהוראי הוא חבר קיבוץ גניגר. אולם עתה הוא בחופשה מן העבודה ב"רפת: בשנים האחרונות משמש מישקה נהוראי ראש אגף הנוער והנח"ל במישרד-הביטחון.

מישרדי אגף הנוער והנח"ל שכנו במשך שנים רבות בבניין ישן, שאותו בנו עוד הטמפלרים. בקרייה בתל-אביב. אולם מיש-קה נהוראי הכניס רוח חדשה באגף ממשלתי זה. והוא מתקדם יחד עם הנוער שבו הוא עוסק. הוא עבר לבניין החדש, בו מצויים כל אביזרי-הנוחות המשרדיים ומיוג-אווריר מרכזי.

נער מקריית-שמונה. בתי-שאן. תל-אביב או אפילו בן-קיבוץ. המתעתד ללכת לנח"ל: הצריך לברר פרט זה או אחר במישרד אגף הנוער והנח"ל. ובא למיש-רדי האגף. מכין כי הנח"ל של אז כבר איננו הנח"ל של היום. לנח"ל של היום יש כבר פקידים בעלי-כרס. היושבים ב"לישכה מהודרת ונהנים מצינה ביום-חמ"סין.

אחת מאלה שביקשו ללכת לנח"ל היתה גורית פלג. צעירה רמת-גנית בת 20. היום נכה הרחוקה מרבית שעות היום והלילה לביתה. גורית היתה חברת השומר הצעיר ברמת-גן ובגיל 17. כשהיתה בכיתה ה' שביעית, החליטה יחד עם חבריה להתגייס לצה"ל במיסגרת גרעין נח"ל. לגבי גורית היה זה ייעוד. היא ידעה כי יהיה עליה לשלם בחודשי שירות נוספים בצבא כדי למלא ייעוד זה. אולם בבית לימודה כי טובת המדינה עומדת מעל לטובתה האי-שית. והיתה מוכנה לכך.

עזרו לגורית בהחלטתה מדריכה בקן השומר הצעיר, שבעזרת אנשי אגף הנוער והנח"ל ערכו פעולת הסברה מקיפה למען רעיון הגרעין.

כשהסכימה גורית להצטרף לנח"ל ולגור-עין. היא הוחתמה על טופס "הגרעין לגרעין נח"ל" המופנה לאגף הנוער והנח"ל ב"מישרד-הביטחון. ונאמר לה כי אין היא חייבת לדווח על ההצטרפות לנח"ל באופן אישי למסילות הצבא. הגרעין של גורית היה צריך להתגייס מאוחר יותר מתאריך

נערה בשל"ת מוקדם
הלווייה צבאית

קצינה בנח"ל
טיפול רפואי